

4. Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом, 27 січня 1977 р. – Страсбург.
5. Закон України. Про боротьбу з тероризмом // Відомості Верховної Ради. – 2003. – № 25. – Ст.180.
6. Зелінський С.А. Політичний тероризм як соціально-правове явище. // Актуальні проблеми держави та права. – Вип. 6. – Ч. II. – Одеса, 1999. – С. 40.
7. Матеріали VII регіональної науково-практичної конференції. 13–14 лютого 2001 р. – Львів, 2001.
8. Панарин А. С. Искушение глобализмом/ А. С. Панарин. – М.: Рус. нац. фонд, 2000. – 165с.
9. Резолюции и решения, принятые Генеральной Ассамблеей на 53-й сессии ООН. – Т. 1. – Нью-Йорк, 1999.
10. Словарь по уголовному праву / Отв. ред. А. В. Наумов. – М., 1997.
11. Стрімська М. Політичний тероризм: проблеми його визначення // Політологічний часопис. I. – 1994. – №2.
12. Токаревський Г.В. Міжнародний тероризм: сучасний стан та перспективи протидії // Стратегічна панорама. – 2003. – № 1.

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ БЕЗПЕЧНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ

*Баранов С.В.
м. Полтава*

***Анотація.** У статті розкривається такий дієвий засіб формування позитивної мотивації безпечної життєдіяльності населення як позитивний психологічний клімат, виховна робота та особистий приклад керівників. Обґрунтовується необхідність проведення сьогодні з усіма верствами населення додаткових практичних занять із долікарської допомоги та психологічно-сталого поведінки у надзвичайних ситуаціях соціально-політичного і воєнного характеру.*

***Ключові слова:** освіта, культура безпеки, безпека життєдіяльності, практична підготовка.*

В умовах екстремальних ситуацій потенційними жертвами є, в першу чергу, невідгодувані, невпевнені і необережні люди. Особиста безпека визначається знанням чинників виникнення небезпечних ситуацій, здатністю оцінювати ризики загроз й можливі їх наслідки. Сучасні соціально-політичні потрясіння українського суспільства ставлять вивчення питань особистої безпеки на перше місце в освіті молоді, ліквідуючи суспільну безграмотність у питаннях дотримання правил щодо забезпечення безпеки [1].

Проявляючи сьогодні підвищений інтерес до питань власної безпеки, громадяни Полтави не готові диференціювати різні види реально існуючих у нашому місті загроз і не здатні визначати доступні для них та ефективні заходи захисту від них. Полтавці здебільшого не знають, де в місті розміщені потенційно небезпечні об'єкти, яку загрозу вони несуть для населення і які заходи і засоби захисту необхідно вживати в разі виникнення на них надзвичайних ситуацій.

Разом з тим елементарна освіченість людей в галузі цивільного захисту допомагає виживанню в екстремальних ситуаціях. Так, наприклад, під час використання силовими структурами невідомого газу для звільнення заручників на Дубровці в Москві, вижили потерпілі, розміщені окремими групами в приміщенні саме там, де за вказівкою обізнаних осіб-заручників, люди здійснювали дихання через зволожену тканину.

На фізичне і психічне здоров'я людини негативно впливають стресові стани, значна нервова напруга, викликані небезпечними для життя екстремальними ситуаціями. Саме емоції страху переважно визначають панічну поведінку людини в екстремальних ситуаціях, коли втрачається здатність контролю своїх дій та приймати логічно обгрунтовані рішення. Панічний стан обумовлюється необізнаністю, низькою підготовкою до дій у надзвичайних ситуаціях, психологічна не загартованість, брак об'єктивної інформації. Головним результатом морально-психологічної підготовки молоді є зниження гостроти сприйняття негативних впливів екстремального середовища, попередження проявів паніки та формування психологічної стійкості до виживання. Така підготовка забезпечується відповідними знаннями та уміннями щодо дій в умовах надзвичайних ситуацій, які молодь може отримувати під час тренінгів, які містять у собі елементи напруження, несподіваності, характерні для реальних умов надзвичайних ситуацій. Такі тренінги сприяють формуванню психологічної стійкості при застосуванні набутих знань і вмінь, зменшуючи прояви таких негативних явищ як паніка, подоланню станів розгубленості, нерішучості та невпевненості.

Основні етапи управління заходами цивільного захисту вимагають здатності від персоналу на всіх рівнях Єдиної державної системи цивільного захисту здійснювати моніторинг об'єктів, аналізувати накопичену інформацію, прогнозувати та оцінювати вірогідність розвитку ситуації, здійснення підготовки та прийняття рішень, узгодженість дій і взаємодії в ході реалізації прийнятих рішень, оцінювати результати управлінських дій та якості їх реалізації. Виходячи з цього на всіх ступенях навчання безпеці життєдіяльності педагогоги мають формувати у дітей, учнів, студентів уміння і навички щодо планування власних дій з превентивного планування, а також ефективного управління заходами забезпечення безпеки, стійкості роботи об'єктів в повсякденний час і в умовах дії небезпечних факторів.

Набутий досвід із актуальних питань часу в галузі безпеки життєдіяльності формує у дітей, учнів, студентів, працівників увагу та зацікавленість індивідуальною, колективною та суспільною безпекою, викликає бажання популяризувати питання БЖД серед найближчого оточення.

Отже, освіта сьогодні повинна виступити ключовим інструментом для формування культури безпеки кожної людини, кожного об'єкта і суспільства в цілому. Взаємодія між цими рівнями має важливе значення в досягненні мети формування культури безпеки та потребує сьогодні проведення з усіма верствами населення додаткових практичних занять із долікарської допомоги та психологічно-сталої власної поведінки у надзвичайних ситуаціях соціально-політичного характеру.

Список використаної літератури

1. Постанова Кабінету міністрів України від 26 червня 2013 р. № 444 «Про затвердження Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях».

ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПРОБЛЕМ БЕЗПЕКИ ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

*Удовиченко К.М.
м. Полтава*

Анотація. В даній статті розглядаються актуальні проблеми безпеки життя і діяльності людини, виокремлюються основні групи проблем з даного питання та визначаються можливі шляхи їх подолання.